

Més confiança en el poble i no en les "sales de banderes"

ES indubtable que ens trobem davant una de les fases més decisives del desenvolupament de la lluita contra el règim franco-falangista per recobrar la República i les llibertats democràtiques nacionals de Catalunya i dels altres pobles hispànics. D'una part hi ha l'activitat combativa dels nostres pobles, segurs de llur força, decidits a enderrocar Franco i la seva Falange d'assassins disposats a donar una sortida democràtica i republicana al problema.

Aquests elements no tenen cap mena de confiança en el poble, no la seva combativitat, puix que no estan vinculats als seus sentiments, estan anhelant d'alliberament i de als seus anhelos d'alliberament i de democràcia. I no sols no hi tenen confiança, sinó que temen la seva acció, el seu esperit patriòtic i republicà.

No tenen, tampoc, confiança en la unitat, no creuen que en unitats, els antifranquistes, són capaçs de les més grans proeses. No posen de les més grans proeses. No creuen que en unitats, els antifranquistes, són capaçs de les més grans proeses. No creuen que en unitats, els antifranquistes, són capaçs de les més grans proeses.

ES d'una vegada se'ns ha criticat, precisament per tots aquells que avui estem disposats a unir-se amb qualsevol sense tenir compte de les seves intencions i condicions, per la nostra conseqüència en defensar la línia d'unitat nacional combatent ampliadament amb totes aquelles forces o personalitats que estiguin disposades a cooperar amb els Partits i Organitzacions obreres, republicanes i democràtiques en la tasca d'acabar de debò — com va dir recentment el nostre Secretari general —, amb la ignominia franquista i consultar honoradament la voluntat popular.

No menyspreem, doncs, cap ajut sincer, lleial.

Per assolir-ho, però, nosaltres partim del principi de la lluita dels pobles hispànics, puix que la lluita activa i decidida és la que determina totes les assistències, tots els ajuts, interiors i exteriors, possibilitant l'ampliació del front antifranquista.

En plantejar i veure el nostre problema sota aquest punt de vista, els nostres pobles, les forces obreres i republicanes es mantenen com a motor impulsor de la lluita antifranquista. Conserven la direcció de tota l'activitat contra el règim feixista de Franco i de la Falange.

Això és essencial, puix que en condicions semblants, és el poble, les forces republicanes les que fan prevaler llur voluntat. Són les que orienten totes les sortides i solucions per camins democràtics i progressius, tota vegada que són l'eix del bloc antifranquista, són, per la seva conseqüència combativa, la millor garantia per a fer triomfar la causa de la República.

En primer terme i d'una manera fonamental en els nostres pobles, en llur combativitat, en llur esperit democràtic i republicà. S'ha de confiar en la unitat i treballar ardentment per a realitzar-la.

Aquests factors són essencials per a donar una solució democràtica i republicana al nostre problema.

Una solució que no pot venir mai de les "sales de banderes" i de les cancelleries en les quals, generalment, es forgen tots els complotos destinats a fer triomfar les pitjors causes.

Les causes que no corresponen a la defensa dels interessos del nostre poble!

Els patriotes catalans residents a Mèxic han recaptat 20.149 pesos 50 per a ajut a Catalunya

Heus ací els vencedors de la campanya d'ajut organitzada pel Patronat d'ajut als patriotes catalans de Mèxic.

A DALT
D'esquerra a dreta:
RENE PIQUER I AURELIA PIJOAN
A BAIX
D'esquerra a dreta:
HERIBERT HIRSCH, MANUEL ALLOZA I MARINO CARRERA

(Llegir informació a la quarta pàgina.)

Comentaris de la premsa editada per les Agrupacions Guerrilleres

"EL GUERRILLERO"

L'èxercit guerriller de Galícia i Lleó en el darrer número del seu òrgan "El Guerrillero", el qual ha circulat per milers d'exemplars per aquelles regions, comprova amb joia i orgull l'activitat cada dia més intensa de les guerrilles. Demana que la lluita contra Franco sigui coordinada i continuï, sense treva ni descans, fins al triomf de la llibertat i la democràcia.

« Els obrers, de dia i els guerrillers, de nit; — diu — han de ferir contínuament el règim que oprimeix Espanya. Cal que els obrers multipliquin les vagues i que els guerrillers, cada vegada amb major audàcia, descarreguin cops mortals a les forces franquistes. Només una acció intensiva i audaç dels obrers i dels guerrillers, pot accelerar la caiguda de Franco.

"LUCHA"

L'òrgan de la Segona Agrupació Guerrillera del Centre, en el seu número del 15 de desembre publica un comunicat del Comandament que diu: « En una de les nostres unitats va descobrir en plena serralada tres individus que s'han inspirat sospites. De lingüístics i d'interrogatori, van confessar-se autors de diversos robatoris en petits poblets i que estaven preparats per assaltar uns carreiers condemnats a mort i executats. « Els tals elements activen amb la tolerància de la guàrdia civil, la qual es serveix de llurs malifetes per tal de fer propaganda contra els guerrillers, als quals acusa calumniosament d'actes atribuïbles a ells. « En una altra nota el mateix periòdic publica el següent comunicat: « Els soldats de l'èxercit franquista no han de temer res dels guerrillers.

"RESISTENCIA"

Aquest periòdic, fundat per l'heroi nacional Ramon Via, publica un llarg relat del qual extreiem els pa-ràgrafs següents: « Portàvem tres hores combatent contra els guàrdies civils i moros, quan aquest van tractar d'encerclarnos i tallarnos la retirada. La guàrdia del sector que intentaven penetrar consistia de tres guerrillers. T'va ésser el primer que ho va veure i, donant crits patriòtics i disparant, els va llançar contra ells. A, des d'un turó dominant, també a grans crits, va preparar el meu morter, vaig poder veure la guàrdia civil que corria com a conills amb un mocador blanc dalt del fusell aixecat tant com podien i cridant: « no tireu! ». Quina diferència entre la moral dels reaccionaris i la nostra!

"ACCIONS GUERRILLERES GIRONA"

A Girona, els guerrillers catalans s'han apoderat de sis caixes de dinamita que estaven amagades en una fàbrica de ciment.

"FUENTEVEJUNA"

Un grup de deu pagesos d'aquesta localitat, el nom de la qual va ésser immortalitzat per Lope de Vega, van unir-se a una unitat guerrillera que operava per aquella rodalia.

Els pagesos van declarar que estaven cansats de suportar les robatories i la persecució falangista.

Unitat

Prolètaris de tots els països, uniu-vos!

Organ del Partit Socialista Unificat de Catalunya

SETMANARI - N° 92. Preu 5 fr. - 14 de març del 1947 - Redacció i Administració: 8, Av. Mathurin-Moreau, Bureau 19. PARIS XIX

Conferència del company WENCESLAU COLOMER a París

"Com més forces puguem concentrar contra el franquisme millor. Més aviat assolirem la victòria i més fàcil i menys costosa ens serà..."

El propassat dimarts dia 4 del corrent a París, el company Wenceslau Colomer, secretari del P.S.U. de C., va donar la seva anunciada conferència sobre el tema « La política d'unitat del Partit ».

Aquesta conferència és la segona del cicle organitzat pel Comitè Interdepartamental del P.S.U. de C. Heus ací un resum de la dissertació feta pel company Wenceslau Colomer, la qual fou seguida amb molt d'interès per tots els assistents.

Els nostres aliats en la lluita contra Franco.

En el marc d'una sola conferència — va començar dient —, no és possible abastar tots els aspectes, rics en matisos, de la nostra política d'unitat. Per això em limitaré a desenvolupar els aspectes més fonamentals, al meu entenent, de la política d'aliats del nostre Partit.

Hom sap que l'objectiu històric del Partit és assolir per a Catalunya, per a Espanya, la societat comunista.

Hom sap també que per arribar al comunisme cal passar per l'etapa del socialisme.

Evidentment, nosaltres, al socialisme, arribarem seguint el nostre propi camí, el camí dels pobles d'Espanya. I per als catalans, com per a tots els altres espanyols, aquest camí passa, abans que res, per l'enderrocament del règim franquista, esdeveniment transcendental que obrirà de nou el nostre procés de desenvolupament democràtic, desenvolupament estroncat quan la victòria momentània del feixisme a casa nostra, desenvolupament necessari per passar a altres objectius. Enderrocar, doncs, a Franco i a la seva Falange d'assassins, és avui l'objectiu immediat fonamental, sense aconseguir el qual no ens podem plantejar la realització d'altres tasques.

Per aconseguir-ho, per acabar amb el règim franco-falangista, hem de forjar una poderosa coalició de forces en deguda capacitat, en condicions d'acomplir la tasca. Per altra part, hem de procurar, per tots els mitjans al nostre abast, desintegram, dividir i desmoralitzar les forces de l'adversari, el qual no hem de subestimar en cap moment.

Es lògic de pensar que com més forces puguem concentrar contra el

franquisme millor. Més aviat assolim la victòria i més fàcil i menys costosa ens serà, particularment a nosaltres que duem i drem el pes principal de la lluita.

Tots els que estan contra Franco, i lluiten contra el seu règim miserable de terror i de fam — continuà —, republicans, monàrquics o militars antifranquistes, en tenim el mateix objectiu immediat que nosaltres, i, a més, hem d'ésser els nostres aliats. I això és així independentment de la nostra voluntat. I això és així independentment de la voluntat dels nostres aliats antifranquistes.

El puritanisme i els escrúpols en aquest cas, com en tots, no serveixen per a res. El sentimentalisme i la idealització, la unitat per la unitat, tampoc.

Esforcem-nos per a unir tots els antifranquistes.

El Partit ha d'esforçar-se per unir tots els antifranquistes, sigui quin sigui llur grau de victoriosa, sigui quin sigui llur intencions, sigui quin sigui llur intencions, sigui quin sigui llur intencions, sigui quin sigui llur intencions.

El Partit, evidentment, no ha d'oblidar res. El Partit ha d'examinar els problemes amb esperit realista, tant pel que es refereix al present com a la perspectiva. El Partit ha d'ésser ferm, però objectiu, en l'aplicació de la seva política independentment del servei de la classe obrera, al servei del nostre poble.

La base fonamental d'aquesta política d'unitat nacional antifranquista, el seu eix indiscutible, ja que consueix la seva medulla, la seva columna vertebral, la garantia principal de la seva culminació victoriosa, és la següent: que el nucli principal i decisiu, sigui en primer terme, els obrers, i, en segon terme, els pagesos, els aliats naturals dels obrers; i, en tercer terme, totes les altres forces populars, republicanes i democràtiques.

Forts de l'objectiu que perseguim — afegí —, no hem d'apartarnos del camí que conscientment ens hem tractat. L'enemic ens farà objecte de totes les provocacions inimaginables, com ja ho ha fet, per distreure'ns, per isolar el Partit, car és l'única esperança que té per a sobreviure.

En aquesta direcció, un dels procediments principals que el franquisme i els seus mantenidors nacionals i estrangers han sovintejat i sovintegen, és el de falsar la nostra política, tot esforçant-se per a col·locarnos en posicions falses que pràcticament li farien el joc.

Una desviació imperdonable oblidar que l'eix d'aquesta coalició nacional antifranquista, han d'ésser les forces obreres, la pagesia, les forces populars, republicanes i democràtiques. Hom sap que els capituladors pretenen justament formar una coalició tenint com a eix les forces reaccionàries.

Una altra desviació imperdonable seria no voler saber res amb les forces antifranquistes no republicanes. Aquest és el cas dels que recentment han format un moviment que anomenen « España Combatiente ».

Les diverses formes de capitulació.

Qui són els capituladors? Convy precisar aquesta qüestió i destacar-ne els diferents matisos que presenten. En el cas concret de la nostra lluita, és capítolador tot aquell que, dient-se antifranquista renuncia als seus ideals republicans i democràtics per a servir els sectors reaccionaris antifranquistes. Els capituladors no formen un bloc cohesionat, únic. Entre ells existeixen moltes contradiccions, diferents punts de vista. Uns pensen que la salvació només ens pot venir de l'estranger, més concretament, dels imperialismes angles i nordamericans. Altres pensen en la monarquia. Altres pensen en Directors militars. Podem estar segurs que el futur de cada un d'aquests grups existeixen encara diferents apreciacions i matisos.

Després de donar alguns exemples, el company Colomer proseguí:

Cal no examinar mai les coses en bloc, cal saber distingir entre les diferents forces que existeixen entre les diferents forces en joc. Alguns fatalistes donaven per segur el triomf dels capituladors, segons el punt de la base que apart del Partit poc eren els antifranquistes. Això és inexacte a la pràctica. Això és inexacte a la pràctica. Això és inexacte a la pràctica.

Estem convençuts que aduc moltíssims exemples, si nosaltres treballarem bé, no tindran altre remei que marxar amb nosaltres, amb els antifranquistes conseqüents, que sabem que la lluita és l'única camí que ens porta a la victòria, que tenim una confiança il·limitada en les energies, en la vitalitat, en la força de la classe obrera i de les masses populars. Energies, vitalitat i força que diàriament tenim ocasió de constatar a través dels innombrables combats que la nostra

No fem el que volem, sinó el que les circumstàncies ens imposen.

Sobre això, convé tenir ben present les sàvies paraules que diu Dimitrov al final del discurs que ara fa poc més d'un any va pronunciar en la Conferència Regional del Partit Obrer (dels comunistes) a Sofia:

« No oblideu que els homes no fan sempre el que volen, sinó el que les circumstàncies els imposen. Creem amb el nostre treball exemplar en el Front Patriòtic, i amb la lluita, aquestes condicions a Bulgària, que tots els nostres aliats, així com els elements vacil·lants del poble, recolzin amb entusiasme la causa històrica de Front de la Pàtria. »

Companyes, apliquem també la llei a casa nostra!

Alguns sectors o grups antifranquistes aspiren a assolir una desapa-nia (passa a la pag. 2)

III. - Ple del P. C. d'Espanya a França

Els dies 19, 20, 21 i 22 de març es celebrarà a París el III Ple del P. C. d'Espanya a França.

Les sessions es desenvoluparan amb el següent ORDRE DE DIA

1. El Partit Comunista al servei del poble. Per una Espanya republicana, democràtica i independent. Per una àmplia coalició de lluita de les forces republicanes i antifranquistes.
2. El reforçament general del Partit, i els problemes de la seva vida orgànica.
3. « Mundo Obrero » i la propaganda del Partit.

Entorn de la declaració del Govern de Catalunya Unificar la resistència interior

En altres ocasions hem fet esment dels aspectes essencials que conté la darrera declaració del Govern de Catalunya. És positiu que no tenen res de comú amb els interessos del nostre poble i de la nostra causa antifranquista i republicana, llegir el document polític aprovat per unanimitat pels consellers del Govern català.

No es pot evocar cap motiu patriòtic per a mostrar disconformitat amb la declaració governamental, puix que no existeixen. De dalt a baix hom hi troba l'orientació precisa que respon a la necessitat patriòtica, profundament patriòtica de defensar les llibertats de Catalunya, de defensar la República.

La declaració aprovada el mes de febrer està impregnada d'un fort esperit unitari que avui ens pla de subratllar

« La preocupació capital del Govern català de dintre Catalunya. Propòsit del Govern ha estat sempre el contacte cada vegada més íntim i eficaç amb les forces polítiques i socials, amb tots els patriotes de l'interior, i el patriòtic i l'orgull de l'èxercit i l'acció reclamades pel propòsit comú: el recolzament de tota iniciativa i acció que contribueixi a l'enderrocament del règim franquista i el redreç del nostre poble. Volríem que les forces catalanes de la resistència es veiessin aplegades en un organisme representatiu nacional sota l'autoritat del Govern de Catalunya ».

Qui pot negar el caràcter patriòtic d'aquesta recomanació tendent a assolir l'objectiu bàsic que ha de permetre acabar amb el franco-falangisme i donar una sortida republicana i democràtica al nostre problema?

La preocupació d'unificar la resistència

és ben justa, puix que malauradament a l'interior del país no hi ha un organisme de característiques semblants a aquells que estan disposats, fermament desfilades, a lluitar sense cap mena de desafecció d'enderrocar la dictadura franco-falangista, recobrar la República i les llibertats de Catalunya. Un organisme en el qual no tingui cabuda els agents defensors de causes reaccionàries i antidemocràtiques, els agents al servei de la delació i provocació trotskistes.

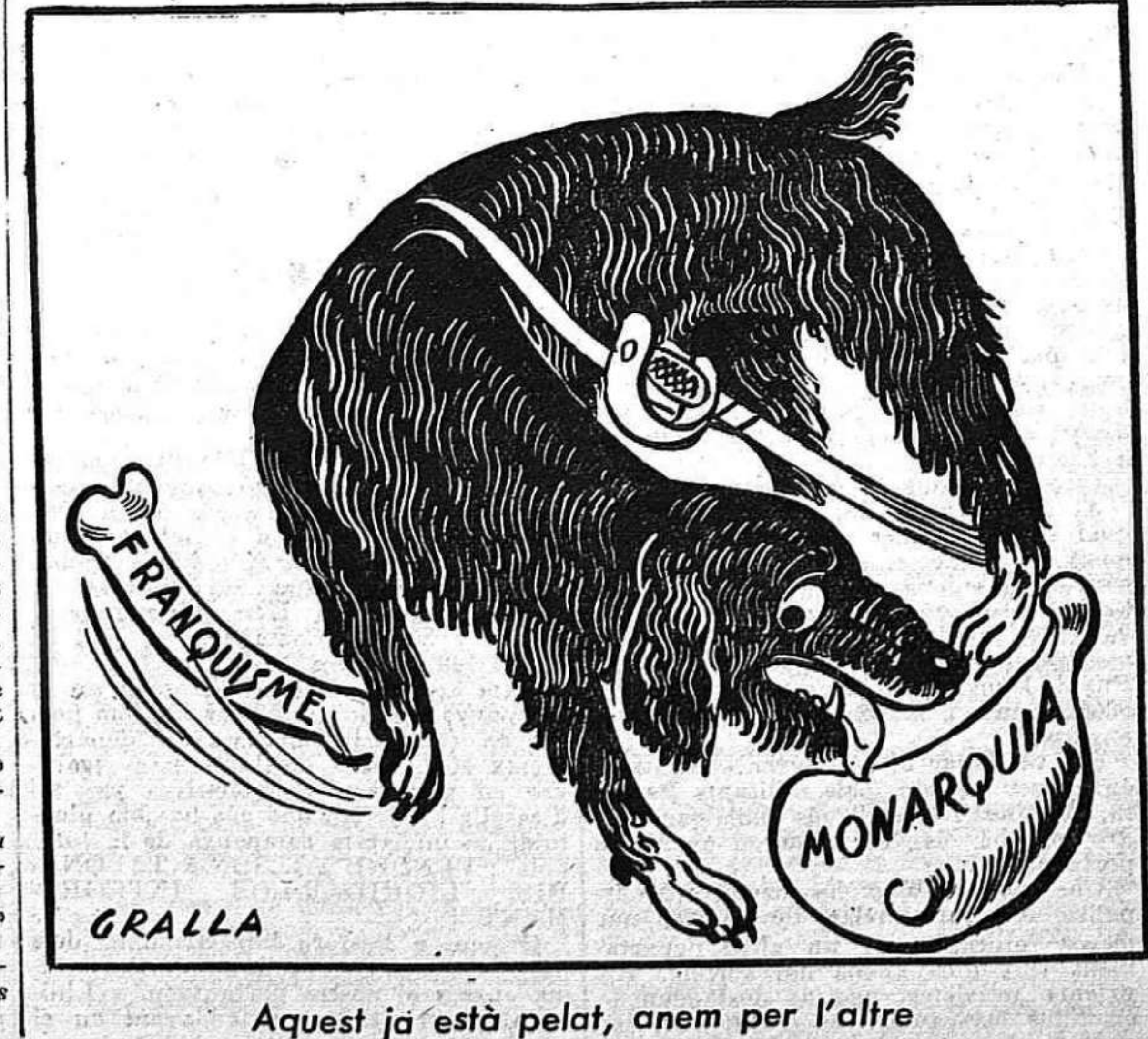
Es evident que en constituir-se un organisme de característiques semblants es provocaria un allau d'entusiasme que es transformaria, per totes les contrades catalanes, en la constitució d'altres organismes unitaris que mobilitzarien noves masses de patriotes en la lluita contra el franquisme i per la República.

Es donaria un cop mortal a tota la propaganda tendenciosa, reaccionària, capituladora, antirepublicana que especula amb la manca d'unitat de les forces antifranquistes per a provocar la necessitat de « solucions » que Catalunya, unida amb els altres pobles d'Espanya, no acceptaria mai.

En estar coordinats els esforços de la resistència aquesta tindria més efectivitat i amplitud. Les vagues de la classe obrera, les accions dels pagesos, les manifestacions de les dones i els cops guerrillers es multiplicarien d'una punta a l'altra de la nostra terra. La passivitat deixaria d'ésser la característica de certs

(Passa a la pàg. 3)

AQUELLS MILITARS...

Aquest ja està pelat, anem per l'altre

Les activitats del Partit

SOBRE EL TREBALL D'UNITAT

L'UNITAT combatent antifranquista no és una consigna circumstancial; és una necessitat històrica dels pobles hispanics per rebre el procés democràtic del nostre poble...

Conferència del company WENCESLAU COLOMER a París

«Aquesta consulta al poble haurà de fer-se després d'haver esbandit Franco i Falange del Poder, i no sota controls estrangers...

Fer anticomunisme és fer el joc a Franco.

En realitat, amb llur anticomunisme — afirmat — fan el joc a Franco i a Falange, si és que no són agents provocadors...

No propugnem la unitat per la unitat.

Per altra part, nosaltres no pretenem excloure a ningú de la col·lecció antifranquista. En tot cas s'exclouran ells mateixos.

La consulta democràtica al poble.

Sobre el problema d'una consulta democràtica als pobles hispanics hem dit i repetit que per a nosaltres era essencialment un problema de garanties.

La declaració del Govern de Catalunya.

Així mateix, el company Colomer glossa la darrera declaració del Govern de la Generalitat de Catalunya...

El programa positiu del nou Govern de la República.

Examinant la darrera crisi del Govern de la República, hom pot dir que el que es pretenia, per part dels capítoladors, era liquidar les Institucions republicanes...

Sense unitat no és possible la victòria.

Més que mai hem de lligar-nos amb les masses catalanes, principalment amb els obrers de la U.G.T. i de la C.N.T., amb els obrers sense organització...

Als agetistes de la Indústria de la Pell

Es convoca a tots els agetistes de la indústria de la Pell a la reunió que es farà el proper diumenge dia 18 a les 10 del matí...

Activitat de la U.D.C.

Organitzat per la «Unió de Dones de Catalunya», va tenir lloc el dissabte dia 17 de març una vetllada artística al Cafè Elite de Perpinyà.

PERPINYA

Convocada pel Secretariat de la U.G.T. de Catalunya va tenir lloc a Perpinyà el dia 4 d'aquest mes una reunió d'informació dels agetistes catalans.

Gran acte de la U. G. T. de Catalunya amb la intervenció dels companys T. MOLINERO i J. MOIX

Constituint 28 Federacions d'Indústria i 38 Comités Comarcals, alguns centenars de Comitès locals, fins i tot a la creació de 1640 Sindicats a tot Catalunya...

El cinema exacerbat de Franco

de les institucions republicanes, contra el règim franquista, pel recobriment de les llibertats dels nostres pobles...

L'AJUT A "LLUITA"

Prosseguir la nostra tasca i superar-la!

Val a dir que la tómbola organitzada per «Lluita» ha estat un èxit escallent. Ho prova el fet que el dia del sorteig s'havien liquidat a l'administració el 40 % dels números enviats als departaments.

J. MOIX

El company Moix, després de saludar els agetistes dels Pirineus Orientals, comença la seva intervenció parlant de la situació econòmica del nostre país sota el sagunt règim d'opressió franquista.

Els J. S. U. de París homenatgen CRISTINO GARCIA

El passat divendres dia 7 de març tingué lloc l'Annuat Acte d'homenatge a Cristino Garcia, organitzat per la Federació de Joventuts Socialistes Unificades d'Espanya.

La Campanya d'AJUT a Catalunya

A París, des de fa un cert temps, desenvolupam amb intensitat la Campanya d'ajut al país. Els Grups de París rivalitzen en les seves iniciatives, sorgeix l'espera d'èxits importants...

El Partit Comunista de la Gran Bretanya i l'alliberament dels pobles colonials

No pot ésser lliure un poble que oprimeix un altre poble. (Carles Marx).

En el curs de les darreres setmanes els Partits Comunistes de l'Imperi britànic s'han reunit en Conferència...

La Conferència que comentem, celebrada sota el signe de la igualtat de drets dels pobles, sense distinció de raça o de color...

14 MARÇ 1883 Aniversari de la mort de CARLES MARX

"El marxisme és l'expressió científica dels interessos vitals de la classe obrera" (Stalin)

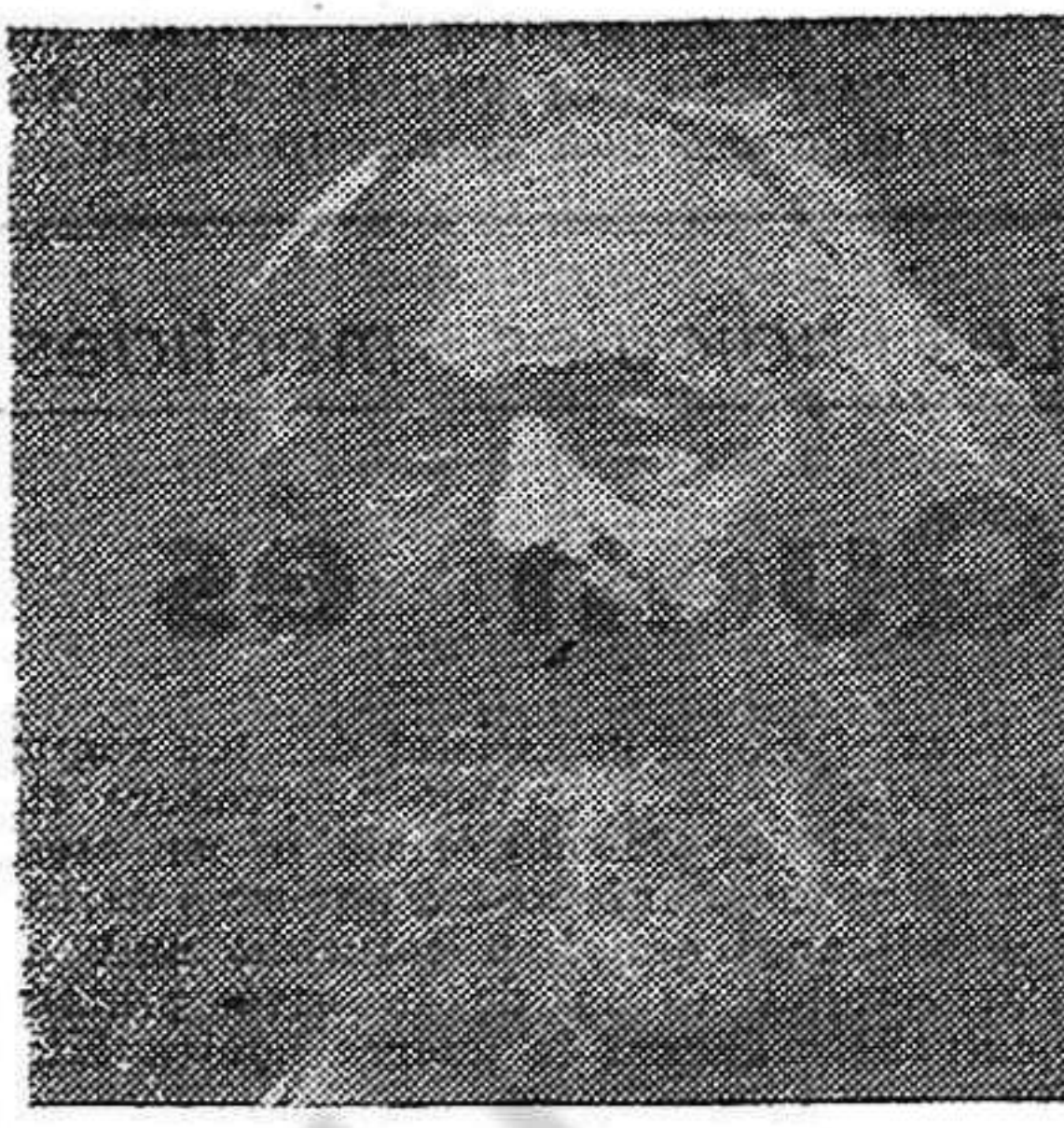
El dia 14 de març del 1883 va morir Carles Marx.

No es pot analitzar en unes breus quantitats l'obra gegantina, de pensador i d'home d'acció, del gran filòsof que va donar, al proletariat, l'arma potent d'una teoria destructible...

Passaran anys i segles i Carles Marx restarà sempre a la memòria de tots els treballadors, de tots els democràtics, de totes les forces progressives...

En aprofitar tot allò que de positiu

hi havia en les concepcions materialistes de Feuerbach i en els mètodes dialèctics de Hegel, Carles Marx va saber desenvolupar, perfeccionar i enriquir les seves concepcions sobre el

materialisme històric i els mètodes dialèctics que permeten descobrir, com ha dit Lenin,

"les contradiccions existents en la pròpia essència dels objectes".

Amb semblants mètodes d'estudi i d'investigació, basats en una concepció científica, Marx junt amb el seu amic més fidel, Frederic Engels, fou l'autor del socialisme científic, de la teoria de l'existència real de la lluita de classes, ensems que va posar de relleu, en tant que instrument executiu de les seves concepcions filosòfiques, el paper històric del proletariat mundial en la construcció d'una nova societat, de la societat comunista.

El marxisme s'ha mantingut victoriós a desgrat de tots els intents vici-

Unificar la resistència interior

(Ve de la pàg. 1)

organismes minats per l'acció nefasta dels agents de l'enemic, la policia catalana i de la República.

En la realització d'aquesta tasca ens hem de dirigir a unificar la resistència de Catalunya el nostre Partit no regatejarà esforços.

Cal, però, actuar depressa. Fer que les crides i propòsits es converteixin en realitats.

Així ho esperem Catalunya i la República!

nosaltres hem sabut restar i restem fidels als principis del marxisme — un dels quals és considerar aquesta doctrina no com un dogma, sinó com un guia per a l'acció — amb la qual cosa el nostre Partit ha trobat i troba, en cada situació determinada, la línia justa en el compliment de la seva tasca històrica, concretada avui en la lluita contra la dictadura feixista de Franco i de la Falange, contra els claudicadors, pel rebobriment de la República i de les llibertats democràtiques i nacionals de tots els pobles d'Espanya.

« La teoria — deia Marx — es converteix en força material en el moment que pren en les masses ».

Aquest principi marxista els militants del P.S.U. de C. hem de saber-lo aplicar en treballar per tal que la nostra política d'unitat nacional compti prengui en tots els àmbits i quistes i es converteixi en la força material que anorrel el règim franquista i recobri la llibertat i la República pel als nostres pobles.

« El tractat anglo-egipci del 1936 és incompatible amb la Carta de P.O.N.U. i nosaltres demanarem que les Nacions Unides l'anul·lin ».

La delegació britànica expressa oficialment la seva satisfacció de veure aquest problema portat a l'O.N.U. De totes maneres, ens serà permès de dubtar de la sinceritat d'unes declaracions d'aquesta mena, sobretot quan són fetes per un altre costat un seguit de pressions per intimidar el Govern del Caire.

« Es pot de recordar que el febrer de l'any passat, quan el païx Sidki va pujar al Poder i va autoritzar les manifestacions populars, la premsa britànica cuita a dir també que aquell Govern no era prou « representatiu ». Un cop, però, el païx Sidki es estretyeren els còrgols a les organitzacions democràtiques, va implantar un règim de terror i va acceptar un protectorat britànic d'Egipte, sota la forma disdissada d'un « Consell de Defensa comuna d'Egipte i del canal de Suez » vet act que es va convertir tot d'un cop en un Govern el més representatiu del món.

« El tractat anglo-egipci del 1936 és incompatible amb la Carta de P.O.N.U. i nosaltres demanarem que les Nacions Unides l'anul·lin ».

« El tractat anglo-egipci del 1936 és incompatible amb la Carta de P.O.N.U. i nosaltres demanarem que les Nacions Unides l'anul·lin ».

« El tractat anglo-egipci del 1936 és incompatible amb la Carta de P.O.N.U. i nosaltres demanarem que les Nacions Unides l'anul·lin ».

« El tractat anglo-egipci del 1936 és incompatible amb la Carta de P.O.N.U. i nosaltres demanarem que les Nacions Unides l'anul·lin ».

« El tractat anglo-egipci del 1936 és incompatible amb la Carta de P.O.N.U. i nosaltres demanarem que les Nacions Unides l'anul·lin ».

« El tractat anglo-egipci del 1936 és incompatible amb la Carta de P.O.N.U. i nosaltres demanarem que les Nacions Unides l'anul·lin ».

« El tractat anglo-egipci del 1936 és incompatible amb la Carta de P.O.N.U. i nosaltres demanarem que les Nacions Unides l'anul·lin ».

« El tractat anglo-egipci del 1936 és incompatible amb la Carta de P.O.N.U. i nosaltres demanarem que les Nacions Unides l'anul·lin ».

« El tractat anglo-egipci del 1936 és incompatible amb la Carta de P.O.N.U. i nosaltres demanarem que les Nacions Unides l'anul·lin ».

« El tractat anglo-egipci del 1936 és incompatible amb la Carta de P.O.N.U. i nosaltres demanarem que les Nacions Unides l'anul·lin ».

L'ocupació britànica d'Egipte

Una cosa és predicar i l'altra és vendre

Al cap d'un any que fou presa la decisió d'antaular converses entre els delegats anglo-egipcis sobre la revisió del tractat del 1936, el president del Consell de ministres egipci, el païx Nocraxi, va anunciar fa poc la ruptura d'aquestes converses, a dir també que aquell Govern egipci d'adreçar-se al Consell de Seguretat.

« El tractat anglo-egipci del 1936 és incompatible amb la Carta de P.O.N.U. i nosaltres demanarem que les Nacions Unides l'anul·lin ».

« El tractat anglo-egipci del 1936 és incompatible amb la Carta de P.O.N.U. i nosaltres demanarem que les Nacions Unides l'anul·lin ».

« El tractat anglo-egipci del 1936 és incompatible amb la Carta de P.O.N.U. i nosaltres demanarem que les Nacions Unides l'anul·lin ».

« El tractat anglo-egipci del 1936 és incompatible amb la Carta de P.O.N.U. i nosaltres demanarem que les Nacions Unides l'anul·lin ».

« El tractat anglo-egipci del 1936 és incompatible amb la Carta de P.O.N.U. i nosaltres demanarem que les Nacions Unides l'anul·lin ».

« El tractat anglo-egipci del 1936 és incompatible amb la Carta de P.O.N.U. i nosaltres demanarem que les Nacions Unides l'anul·lin ».

« El tractat anglo-egipci del 1936 és incompatible amb la Carta de P.O.N.U. i nosaltres demanarem que les Nacions Unides l'anul·lin ».

« El tractat anglo-egipci del 1936 és incompatible amb la Carta de P.O.N.U. i nosaltres demanarem que les Nacions Unides l'anul·lin ».

« El tractat anglo-egipci del 1936 és incompatible amb la Carta de P.O.N.U. i nosaltres demanarem que les Nacions Unides l'anul·lin ».

« El tractat anglo-egipci del 1936 és incompatible amb la Carta de P.O.N.U. i nosaltres demanarem que les Nacions Unides l'anul·lin ».

Una cosa és predicar i l'altra és vendre

Tanmateix, el poble egipci està cansat de l'ocupació britànica i no creu en res, per més que diguin i qui facin els polítics britànics, respecte la retirada de les tropes de la Unió Jack. En el llunyà 1883, el murri i eladons dels britànics, el resultat de reforçar en forma efectiva la cooperació entre els moviments obrers i els pobles de l'Imperi vers els objectius que són comuns també.

« Aquesta és una cosa que nosaltres no volem pas fer. Això estaria en pugna amb els principis i els punts de vista del Govern de Sa Majestat, amb les promeses fetes a Europa ».

« Aquesta és una cosa que nosaltres no volem pas fer. Això estaria en pugna amb els principis i els punts de vista del Govern de Sa Majestat, amb les promeses fetes a Europa ».

« Aquesta és una cosa que nosaltres no volem pas fer. Això estaria en pugna amb els principis i els punts de vista del Govern de Sa Majestat, amb les promeses fetes a Europa ».

« Aquesta és una cosa que nosaltres no volem pas fer. Això estaria en pugna amb els principis i els punts de vista del Govern de Sa Majestat, amb les promeses fetes a Europa ».

« Aquesta és una cosa que nosaltres no volem pas fer. Això estaria en pugna amb els principis i els punts de vista del Govern de Sa Majestat, amb les promeses fetes a Europa ».

« Aquesta és una cosa que nosaltres no volem pas fer. Això estaria en pugna amb els principis i els punts de vista del Govern de Sa Majestat, amb les promeses fetes a Europa ».

« Aquesta és una cosa que nosaltres no volem pas fer. Això estaria en pugna amb els principis i els punts de vista del Govern de Sa Majestat, amb les promeses fetes a Europa ».

« Aquesta és una cosa que nosaltres no volem pas fer. Això estaria en pugna amb els principis i els punts de vista del Govern de Sa Majestat, amb les promeses fetes a Europa ».

« Aquesta és una cosa que nosaltres no volem pas fer. Això estaria en pugna amb els principis i els punts de vista del Govern de Sa Majestat, amb les promeses fetes a Europa ».

« Aquesta és una cosa que nosaltres no volem pas fer. Això estaria en pugna amb els principis i els punts de vista del Govern de Sa Majestat, amb les promeses fetes a Europa ».

FET INTERNACIONAL DAVANT LA CONFERENCIA DE MOSCU

haurien debilitat la potència dels trusts i cartels que van ajudar Hitler.

El problema alemany és un dels més importants que s'han de resoldre en l'etapa de post-guerra. És un problema essencialment polític i políticament ha d'esperar democràtic i progressiu.

Nosaltres hem dit sovint que feixisme i agressió marxzen paral·lelament. Ho hem pogut comprovar a Alemanya, a Itàlia, a Espanya. Aquest principi no té afirmar que, mentre Alemanya no estigui totalment desnazificada i mentre resti a qualsevol part del món — a Espanya i Grècia per exemple — reïms amb les mateixes característiques que l'hitleria, no es podrà parlar de pau, i la democràcia haurà d'estar sempre amant i disposada a defensar-se dels atacs de la Conferència de Moscou.

« El marxisme és l'expressió científica dels interessos vitals de la classe obrera ».

« El marxisme és l'expressió científica dels interessos vitals de la classe obrera ».

« El marxisme és l'expressió científica dels interessos vitals de la classe obrera ».

« El marxisme és l'expressió científica dels interessos vitals de la classe obrera ».

« El marxisme és l'expressió científica dels interessos vitals de la classe obrera ».

« El marxisme és l'expressió científica dels interessos vitals de la classe obrera ».

« El marxisme és l'expressió científica dels interessos vitals de la classe obrera ».

« El marxisme és l'expressió científica dels interessos vitals de la classe obrera ».

« El marxisme és l'expressió científica dels interessos vitals de la classe obrera ».

« El marxisme és l'expressió científica dels interessos vitals de la classe obrera ».

« El marxisme és l'expressió científica dels interessos vitals de la classe obrera ».

« El marxisme és l'expressió científica dels interessos vitals de la classe obrera ».

« El marxisme és l'expressió científica dels interessos vitals de la classe obrera ».

« El marxisme és l'expressió científica dels interessos vitals de la classe obrera ».

« El marxisme és l'expressió científica dels interessos vitals de la classe obrera ».

« El marxisme és l'expressió científica dels interessos vitals de la classe obrera ».

La solidaritat de la democràcia mundial

Milers de patriotes cubans demanen el trencament de relacions amb el franquisme

Organitzat pel Partit Socialista Popular de Cuba va celebrar-se el propòsit dia 18 de febrer un gran acte al qual assistiren milers i milers de ciutadans.

« El Consell de la F.D.I. de D. decideix intensificar l'ajut a la nostra lluita ».

« El Consell de la F.D.I. de D. decideix intensificar l'ajut a la nostra lluita ».

« El Consell de la F.D.I. de D. decideix intensificar l'ajut a la nostra lluita ».

« El Consell de la F.D.I. de D. decideix intensificar l'ajut a la nostra lluita ».

« El Consell de la F.D.I. de D. decideix intensificar l'ajut a la nostra lluita ».

« El Consell de la F.D.I. de D. decideix intensificar l'ajut a la nostra lluita ».

« El Consell de la F.D.I. de D. decideix intensificar l'ajut a la nostra lluita ».

« El Consell de la F.D.I. de D. decideix intensificar l'ajut a la nostra lluita ».

« El Consell de la F.D.I. de D. decideix intensificar l'ajut a la nostra lluita ».

« El Consell de la F.D.I. de D. decideix intensificar l'ajut a la nostra lluita ».

Notes d'un viatge a l'Àfrica del Sud

LA INHUMANITÀ EXPLOACIÓ DE LA POBLACIÓ INDIGENA

per S. GEORGIEV

Quan vam baixar a la mina vam començar a treballar, en aquestes condicions, el bit de bon del vigilant era la forma de treballar la gent. Realment, les condicions de treball hi són horribles, però en el tractat verbalment de treball forçat.

« Els negres, tractats com a gossos... ».

« Els negres, tractats com a gossos... ».

« Els negres, tractats com a gossos... ».

« Els negres, tractats com a gossos... ».

Notes d'un viatge a l'Àfrica del Sud

LA INHUMANITÀ EXPLOACIÓ DE LA POBLACIÓ INDIGENA

per S. GEORGIEV

« Els negres, tractats com a gossos... ».

« Els negres, tractats com a gossos... ».

« Els negres, tractats com a gossos... ».

« Els negres, tractats com a gossos... ».

« Els negres, tractats com a gossos... ».

Notes d'un viatge a l'Àfrica del Sud

LA INHUMANITÀ EXPLOACIÓ DE LA POBLACIÓ INDIGENA

per S. GEORGIEV

« Els negres, tractats com a gossos... ».

« Els negres, tractats com a gossos... ».

« Els negres, tractats com a gossos... ».

« Els negres, tractats com a gossos... ».

« Els negres, tractats com a gossos... ».

Notes d'un viatge a l'Àfrica del Sud

LA INHUMANITÀ EXPLOACIÓ DE LA POBLACIÓ INDIGENA

per S. GEORGIEV

« Els negres, tractats com a gossos... ».

« Els negres, tractats com a gossos... ».

« Els negres, tractats com a gossos... ».

« Els negres, tractats com a gossos... ».

« Els negres, tractats com a gossos... ».

Els patriotes catalans residents a Mèxic han recaptat 20.149 pesos 50 per a ajut a Catalunya

El Patronat d'Ajut als Patriotes Catalans, organització que presideix l'insigne patriota mexicà Llicenciat Zevada, va celebrar fa uns dies a la capital de Mèxic un gran acte el qual va servir per a cloure la II Campanya econòmica d'ajut als combatents de Catalunya...

Tercer lloc: « Grup 7 Novembre » : 3.633 pesos. Quart lloc: « Grup Macia-Companys » : 3.163 pesos. Cinquè lloc: « Grup Pau Casals » : 2.989 pesos. Participació dels Estats : 1.622'50 pesos. Un donatiu especial : 500 pesos. Total : 20.149'50 pesos. VENEDORS INDIVIDUALS Primer lloc: Aurelia Pijoan : 1.600 pesos. « Grup Catalunya » Segon lloc: Irene Piquer : 1.173 pesos. « Grup Mèxic » Tercer lloc: Heribert Hirsch : 986 pesos. « Grup Macia-Companys » Quart lloc: Manuel Alloza : 843 pesos. Cinquè lloc: Marino (Carrera) : 653 pesos. « Grup Mèxic » Menció especial: Rafael Ortiz de Salina Cruz, per la seva tasca magnífica de popularització i recolzament de la campanya.

Abd-el-Krim i la fatxenderia dels pretorians espanyols

La democràcia francesa ha alliberat Abd-el-Krim i això no ha plagut gens a Franco ni a cap dels seus generals tan copiosament derrotats per un home que no era gens enemic d'Espanya, sinó que l'havia servida amb força intel·ligència i amb més honestat que no pas tots aquells que ara ardeixen contra ell i contra la democràcia francesa, els actes de la qual els treu de polleguera.

per Amadeu BERNADO Riu del Marroc espanyol. Anual. Dar Jiffent, Targuiz, Arruit, Tizna, han estat la conseqüència de la desastrosa política dels generals monàrquics espanyols. Diem monàrquics, perquè dona la coincidència que els únics militars que no van córrer quan el desastre del 1921 ni el 1924, quan la retirada de Xauen, foren aquells que després no van estar conformes amb la dictadura de Primo de Rivera, que havia estat republicana, com el Fermín Galán, un heroi autèntic, o que no es van sublevar el 18 de juliol.

En política, són la gent que havien posat un Sancho Matamoros a l'altre costat de la parroquia de Nador, que els enviaven freres en lloc de mestres, que emprisonaven els indígenes més intel·ligents, que tractaven d'estafar el Raisuni, mil vegades més llest i murri que tots els generals plegats. El mal és que el país ho ha pagat amb sang del poble el 1909, el 1921, el 1924. Si el general Pintos es va haver de suicidar al baranc del Lobo, si el general Silvestre va desaparèixer engolit a Annual, si el baró de Casa Davallillos va conèixer totes les humiliacions, si el rei — aquest monarca el fill del qual ara els generals voldrien assegurar al tron — va tirar dels carrers que eren uns gallines, el general Primo de Rivera en persona va haver de posar-se a córrer a Hàmara el 1924 per arribar a Zoco-el-Arbaa fet una desgràcia, ell i les restes del seu exercit.

La Falange no troba per on girar-se

« Arriba » acaba de fer balanç de les desgràcies que pesen sobre l'Espanya del 1941. Aquestes desgràcies són culpa, mai més diria de qui? Dels polítics que havien precedit la Falange al Poder els darrers cinquanta anys.

« Arriba » acaba de fer balanç de les desgràcies que pesen sobre l'Espanya del 1941. Aquestes desgràcies són culpa, mai més diria de qui? Dels polítics que havien precedit la Falange al Poder els darrers cinquanta anys.

Violent tiroteig entre guardies civils i guerrillers

La guàrdia civil d'aquesta demarcació va tenir coneixement de la proximitat d'un grup de guerrillers. Va intentar fer-los caure en un parany, però adonant-se'n a temps, els guerrillers van reaccionar ràpidament. Va entaular-se un tiroteig de resultes del qual va morir un guàrdia civil. Els guerrillers no van tenir cap baixa.

La moralitat del règim franquista.

En cinc mesos, el director de la R. E. N. F. E. s'ha endut 37 milions de pessetes. Fa poc, vam posar de manifest en aquestes columnes quin era el desgaixell existent al servei de ferrocarrils espanyols de l'època franquista, explotat, per la R.E.N.F.E., una estafada que Franco pretén presentar com una nacionalització mòdica.

MOSGREDO

Tanmateix, aquests generals tenen ganes de fer mare, després d'haver demostrat tan sovint la manca d'allò que els rifenyens tenien en abundància. Els nostres generals, amb noms comptades i honroses excepcions, sols saben fer la guerra a llur poble. En això s'emula el cas dels mestres de la premsa, dels « pronunciamientos », dels cops de força, de traïcions com la del 18 de juliol, la més escandalosa de la història.

Les ridícules mentides del franquisme.

Quan és que Franco ha estat neutral? Franco, no prou satisfet del seu règim de terror, té una pretensió de penes els espanyols per desmemoriats o per ases. La seva cançó enfadosa d'aquests darrers setmanes que han coincidit amb el Carnestoltes és la de la seva pretesa neutralitat durant la guerra contra Hitler.

Quan és que Franco ha estat neutral?

Aliats, als quals ha combatut tant com ha pogut. Tanmateix, aquests generals tenen ganes de fer mare, després d'haver demostrat tan sovint la manca d'allò que els rifenyens tenien en abundància.

L'empresa "Aixelà" o l'estraperlo organitzat

Que la R.E.N.F.E. és la cova d'Alí Babà, ens ho demostra, també, la notícia de Barcelona del dia 1 de març que ens parla del descobriment d'un robatori de fons de l'Estat. Es tracta de l'empresa « Aixelà », de Barcelona, concessionària a Catalunya de la servei de reparació i descàrrega de la Xarxa Nacional de Ferrocarrils. Tots els obrers d'aquesta empresa: caïdets, ajustadors, etc., han pagat a la tarifa de peons, o sigui a 8 pessetes cada dia, mentre als líders de comptabilitat se'ls inscriu com si en cobressin 17.

Les necessitats del país, de la lluita contra Franco i per la República, són permanents.

Permanent ha d'ésser la nostra acció d'ajut. El treball d'ajut comporta la mobilització d'altres compatriotes, d'altres simpatitzants de la nostra causa, dels nostres pobles en lluita, de la República. És així com a Mèxic s'ha assolit mobilitzar centenars de catalans, milers d'amics de Catalunya i de la República, els quals, en aportar llur ajut a la nostra lluita, han creat les condicions d'una entesa duradora, l'ambient d'una més àmplia mobilització en les properes campanyes.

La moralitat del règim franquista.

En cinc mesos, el director de la R. E. N. F. E. s'ha endut 37 milions de pessetes. Fa poc, vam posar de manifest en aquestes columnes quin era el desgaixell existent al servei de ferrocarrils espanyols de l'època franquista, explotat, per la R.E.N.F.E., una estafada que Franco pretén presentar com una nacionalització mòdica.

La moralitat del règim franquista.

En cinc mesos, el director de la R. E. N. F. E. s'ha endut 37 milions de pessetes. Fa poc, vam posar de manifest en aquestes columnes quin era el desgaixell existent al servei de ferrocarrils espanyols de l'època franquista, explotat, per la R.E.N.F.E., una estafada que Franco pretén presentar com una nacionalització mòdica.

La moralitat del règim franquista.

En cinc mesos, el director de la R. E. N. F. E. s'ha endut 37 milions de pessetes. Fa poc, vam posar de manifest en aquestes columnes quin era el desgaixell existent al servei de ferrocarrils espanyols de l'època franquista, explotat, per la R.E.N.F.E., una estafada que Franco pretén presentar com una nacionalització mòdica.

La moralitat del règim franquista.

En cinc mesos, el director de la R. E. N. F. E. s'ha endut 37 milions de pessetes. Fa poc, vam posar de manifest en aquestes columnes quin era el desgaixell existent al servei de ferrocarrils espanyols de l'època franquista, explotat, per la R.E.N.F.E., una estafada que Franco pretén presentar com una nacionalització mòdica.

La moralitat del règim franquista.

En cinc mesos, el director de la R. E. N. F. E. s'ha endut 37 milions de pessetes. Fa poc, vam posar de manifest en aquestes columnes quin era el desgaixell existent al servei de ferrocarrils espanyols de l'època franquista, explotat, per la R.E.N.F.E., una estafada que Franco pretén presentar com una nacionalització mòdica.

La Revolució del 18 de Març del 1871.

A LA MEMORIA DE LA COMUNA DE PARIS

(Un article de Vladimir Iltx LENIN)

Per primera vegada a la història

FOU un esdeveniment sense precedents en la història. Fins llavors, el Poder havia pertanyut generalment als terratinents i als capitalistes, és a dir a llurs mandataris, als que constituïen així que es coneix amb el nom de Govern. Després de la revolució del 18 de març, un cop el Govern del senyor Thiers va haver fugit de París amb les seves tropes, la seva policia i els seus funcionaris, el poble fou amo de la situació i el Poder passà al proletariat.

Les causes de la Revolució del 18 de Març

A Comuna va néixer espontàniament. Ningú no l'havia preparat conscientment i metòdicament. Una guerra dissortada amb Alemanya, els sofriments del setge, l'atur forçós del proletariat, la ruïna de la petita burgesia, la indignació de les masses contra les classes superiors i les autoritats que havien donat proves d'una incapacitat absoluta, una fermentació confusa entre la classe obrera descontenta de la seva situació i que aspirava a un altre règim social; la composició reaccionària de l'Assemblea Constituent que feia tèmer per la vida de la República eren altres tants factors que, amb força d'altres, es van reunir per a empènyer el poble de París a la revolució del 18 de març.

La Comuna és ofegada amb sang

TOTES aquestes mesures demostraven prou bé que la Comuna constituïa un perill mortal per al vell món basat en l'esclavitud i l'explotació. Per això, tot el temps que la bandera roja del proletariat va volejar dalt de la Casa de la Vila a París, la societat burgesa no va dormir tranquil·la. I, quan, a la fi, les forces governamentals organitzades van aconseguir derrotar els proletaris i dels membres del Govern no podria passar mai de sis mil francs l'any.

La Comuna és ofegada amb sang

TOTES aquestes mesures demostraven prou bé que la Comuna constituïa un perill mortal per al vell món basat en l'esclavitud i l'explotació. Per això, tot el temps que la bandera roja del proletariat va volejar dalt de la Casa de la Vila a París, la societat burgesa no va dormir tranquil·la. I, quan, a la fi, les forces governamentals organitzades van aconseguir derrotar els proletaris i dels membres del Govern no podria passar mai de sis mil francs l'any.

La Comuna és ofegada amb sang

TOTES aquestes mesures demostraven prou bé que la Comuna constituïa un perill mortal per al vell món basat en l'esclavitud i l'explotació. Per això, tot el temps que la bandera roja del proletariat va volejar dalt de la Casa de la Vila a París, la societat burgesa no va dormir tranquil·la. I, quan, a la fi, les forces governamentals organitzades van aconseguir derrotar els proletaris i dels membres del Govern no podria passar mai de sis mil francs l'any.

La Comuna és ofegada amb sang

TOTES aquestes mesures demostraven prou bé que la Comuna constituïa un perill mortal per al vell món basat en l'esclavitud i l'explotació. Per això, tot el temps que la bandera roja del proletariat va volejar dalt de la Casa de la Vila a París, la societat burgesa no va dormir tranquil·la. I, quan, a la fi, les forces governamentals organitzades van aconseguir derrotar els proletaris i dels membres del Govern no podria passar mai de sis mil francs l'any.